

Hàng ngày và là một người có một số mặt của nó, đó là một lòng tin

Một nhà báo có một câu chuyện, kể chuyện đã xảy ra trong một gia đình anh hàng tuần. Cuối cùng anh biết tên thật đó mà u sất vì họ không anh phát giác, và anh phải sang thăm gia đình mình. Đau đớn cho anh nhà báo này, tên thật chính là kẻ đang sở hữu tài sản và anh, kẻ đó vừa bị bắt phải thú và bị bắt chân vào chốn lao tù. Gia đình anh hoàn toàn đổ vỡ, tan nát: Anh chết, mất cả các con anh đi tù, có thể còn lãnh án tử hình và bị giết ngay. Hai đứa trẻ của gia đình bị bỏ rơi, hàng tuần chúng nó còn đó...

Trên đây là những thông tin về một vụ việc nhà báo Hoàng Hùng ở Long An bị giết hại bằng cách ném chất cháy và đốt gây bỏng nặng, sau đó tung vong tại bệnh viện chợ Rẫy – Sài Gòn. Chung quy về nó cũng bắt nguồn từ chuyện một câu chuyện...

Đôi khi có rất nhiều thứ có thể bị mất: Tài sản, tình, lòng tin v.v... Có trường hợp đòi hỏi để có được những gì đã mất, những nhu cầu trong cuộc sống là “mất đi không trở lại”.

Người dân nghèo ở Việt Nam hôm nay đang bị mất một hàng ngày. Tên thật của nhân công thợ tay thò vào túi móc tiền người dân mà họ không hề hay biết. Họ không biết thật, vì có 50 ngàn đồng trong túi, mất người công nhân tiêu trong một buổi sáng đã gọi họ: Mua báo, uống cà phê sáng, ăn một tô phở, còn lại đúng 10 ngàn đồng, anh ta đã hết tiền để mua một lít xăng...

Anh ta chết như thế này: Chỉ cách nay khoảng 3 năm thôi, với 50 ngàn trong túi, anh ta đã đi chi cho cá nhân trong hai ngày, có 2 bữa sáng bình dân, và còn để tiền để xăng cho chiếc xe máy Tàu cà tàng, chi tiêu và còn mua cho đứa con đang học cấp 1 một cây kem. Tên thật nào đã xảy ra mất của anh 50% số tiền? Không ai khác, đó là tên Giá, nói đầy đủ là “giá cả leo thang”, hay là nền lạm phát.

Hãy làm một con tính toán một chút thôi, người giàu bù cho người nghèo, mỗi ngày mất người dân Việt Nam mất một trung bình là 20 ngàn đồng. Nếu nhân với khoảng 85 triệu dân, con số đó sẽ là 1 ngàn 700 tỷ. Nếu lấy số này nhân với 30 ngày trong tháng và 365 ngày trong năm thì

con sä đó thät khäng khiäp. Đó là chä nói đän lĩnh väc tiêu dùng thiät yäu. Näu liät kê ra các giao đäch tài chính, và liäu thông tiän tä khác trên đät näu cä Viät Nam, thì đó mäi là con sä mät cäp đáng quan ngäi, cä thä làm säp đän tài chính quäc gia...

Chuyän tiän bäc, näu bä mät cäp thì có thä “khéo co thì äm”, và häi phäc bäng cách cät giäm chi tiêu, tăng cäng lao đäng. Nhäng còn có nhiäu thä khác thì không thä tiät kiäm hay “chä biän” cách nào, vì nó vô hình và mang nhäng giá trä cũng khá träu täng. Ta hãy cùng liät kê ra xem, ngäi dân Viät Nam còn đang bä mät cäp nhäng gì?

Mät cäp nguän gäc. Không phäi ngäu nhiên mà nhà sä häc Đäng Trung Quäc tuyên bä: “Thä hä chúng ta sau này mät gäc hoàn toàn. Näu có tiäp cän phäng Tây thì chä là tiäp cän văn minh bä ngoài, phäng tiän säng, kiän thäc. Chäng hän chúng ta biät tiäng Anh, nhäng không hiäu nän văn minh cäa Anh là nhä thä nào”. Thät väy, näu làm mät cuäc khäo sát nhä thì sä thäy đäi đã sä häc sinh, sinh viên ngày nay không thuäc Läch Sä näu cä nhà, không hiäu đâu là cäi nguän dân täc, không biät gì vä văn hiän ngàn năm...

Mät cäp danh đä. Chúng ta đã mät hät danh đä, khi nhäng bä cho Trung Quäc nhiäu vä trí chiän läu cä quan träng trên đäng biên giäi đät liän, mät Hoàng Sa và mät phän Träng Sa. Ngäi dân Viät Nam bä bät cóc đòi tiän chuäc ngay trên vùng biän cäa quê häng mình. Nhiäu träng ngä häp ngäi Viät gây án, quäy phá än näu cä ngoài, cäp bóc, buôn bán ma túy, träng Cän Sa vv... Hiän nay có hàng chäc ngàn (con sä thäc có thä lên đän hàng trăm ngàn) cô dâu Viät läy chäng Đäi, chäng Hàn, chäng Trung, mà đä trä thành nàng dâu xä lä, mäi ngäi đã phäi träi qua nhäng cuäc “coi mät” hoàn toàn läa lä cho nhäng gã đàn ông ngoäi xem, nhä mät món hàng. Thäm chí có cä chäc phä Viät tình nguyän làm thuê bäng cách đä män cho ngäi näu cä ngoài, không phäi bäng phäng pháp cäy ghép trong äng nghiäm mà là thä tình träc tiäp – Mät hình thäc mang thai hä hät säc vô nhân đäo - Träc đây chäa täng đäc nghe trên thä giäi, väa bä phát hiän täi Bangkok – Thái Lan. Chäng phäi vô cä mà täng giám mäc Ngô Quang Kiät đã phäi thät lên “tôi nhäc nhä khi mang hä chiäu Viät Nam”.

Mät cäp nhân tính. Ngày nay näu không có viäc cän thiät thì không mäy ngäi läng thiän nào thích bäc ra khäi nhà mình. Vì ra khäi cäa là có thä gäp cäp bóc, chém giät, häm hiäp tràn lan, ngäi ta sän sàng lao vào äu đä nhau, đâm chém, thäm chí dùng cä súng đä hä sát nhau, nguyên nhân xuät phát chä vì mät va chäm nhä trong giao thông, mà mät läi xin läi cho cä hai phía là đã quá đä làm hòa. Đän näi, không hiäu vì thiäu hiäu biät hay căm ghét cuäc đäi nghèo túng cäa mình mà muän trä thù đäi, mät sä ngäi träng rau chä vì mät bó rau giá vài ngàn bäc, đã sän sàng sä đäng thuäc trä sâu cäc đäc, sän sàng phun các loäi hóa chät, và cä đäu nhät vào rau träc ngày thu hoäch, räi vô tä đem bán...

Mät cäp văn hóa. Ngäi näu cä ngoài đän Viät Nam không thä đoán đäc gäch lát nän các trung tâm sinh hoät văn hóa công cäng nhä Cung văn hóa häu nghä Viät – Xô, Nhà hát län ä Hà Näi, Sân khäu Lan Anh, Träng Đäng, Nhà hát käch ä Sài Gòn làm bäng loäi đá hoa nào. Kä thäc nó đäc các nam thanh nä tú dùng bã käo cao su “tô điäm” thành nhäng hoa văn có mät không hai. Räi lä häi hoa trä thành lä häi cäp hoa, Đäng phä, vän hoa, công viên ä nhäng näi đồng ngäi, sau nhäng ngày lä và mäi täi thä bäy đäu ngäp ngäa rác thäi. Chäa bao giä ngäi ta läi lo läng cho nän văn hóa bä vong bän nhä ä Viät Nam hiän nay. Mäi thä đäu đäc đät trên giá trä đäng tiän. Thanh thiäu niên cần quäy, tä täp läp bằng đäng đua xe, hút chäch, thác loän. Ngäi

ta quay cu&ng, h&i h& trong s& đ&o di&en, mà đích đ&n ch& là v&t ch&t, ti&n b&c và nh&c đ&c...

Mặt còp giáo đ&c. Ch&a bao gi& và có l& là không có n&i nào trên th& gi&i x&y ra quá nhi&u nh&ng chuy&n tày tr&i v& tha hóa, m&t đ&o đ&c trong ngành Giáo đ&c và quan h& th&y trò nh& Vi&t Nam: Th&y giáo c&&ng d&m h&c sinh, đ&a h&c sinh vào con đ&&ng bán d&m cho các đ&i gia cán b& nhà n&&c, h&c sinh chém cô giáo vì b& cho đi&m kém, th&y cô say s&a m&c túi ph& huynh h&c sinh trong “đ&ch v&” h&c thêm đ&y thêm. R&i chuy&n ch&y l&p ch&y tr&&ng, n&n b&ng c&p gi& m&o, b&ng c&p th&t ki&n th&c gi&, B& giáo đ&c loay hoay hàng ch&c năm tr&i v&n không th& cho ra đ&i, dù ch& m&t b& sách giáo khoa ti&u h&c cho hoàn ch&nh (ch&a dám nói đ&n các c&p cao h&n), thôi thì đ& th& chuy&n ngang tai trái m&t vô ph&m trong ngành Giáo đ&c...

Mặt còp s& công b&ng. Công b&ng không có nghĩa là cào b&ng, nó ch& mang tính t&&ng đ&i. Nh&ng ch&a bao gi& nó l&i th& hi&n vi&c b& m&t c&p rõ r&t nh& hi&n nay. Câu nói “con vua thì l&i làm vua” ch&ng có sai. N&u là con cái m&t quan ch&c c&p huy&n tr& lên đ&n trung &&ng, hay t& c& giám đ&c ch&ng h&n, thì ch&c ch&n ng&&i đó s& có c& h&i vào h&c t&i các tr&&ng có đ&u ra “ngon ăn”, t&c là đ& ki&m vi&c làm, l&&ng cao, có vi&c & thành th&. Cao h&n thì s& đ&&c đi du h&c n&&c ngoài b&ng ti&n tham nh&ng, ho&c b&ng ti&n h&c phí công khai do nhà n&&c chi tr&. Ch&a bao gi& l&u con ông cháu cha l&i ng&ng ngh&nh h&m h&nh, cao ng&o và tr&c táng nh& hi&n nay. Ng&&i ngay th&ng, ch&ng tiêu c&c, thì b& tr&u đ&p tr& thù d&man và h&n h&. H& th&ng công quy&n đ&ng t& t&o ra nh&ng m&i quan h& gi&a các cá nhân n&m quy&n & m&i c&p, b&ng m&t s&i dây xích nh&ng nh&t, k&t n&i b&i ti&n – Quy&n, gi&ng nh& m&t b&ng đ&ng x& h&i đ&n. M&t s& đ&o l&n tr&t t& đ&n chóng m&t, quay cu&ng...

Mặt còp quy&n s&ng. Mặt con ng&&i s& ch& là m&t con v&t n&a ng&&i khi b& t&&c quy&n s&ng, quy&n t& do. B&i v&y nh&n lo&i m&i đ&t v&n đ& Nhân quy&n lên hàng đ&u trong các quy&n s&ng c&a con ng&&i. Nh&ng ngày nay chuy&n đó là chuy&n xa s& Vi&t Nam. Anh mu&n ch& trích ai cũng đ&&c, lên án ai cũng đ&&c, nh&ng tr& chính quy&n ra. N&u vi ph&m đ&u này thì ngay l&p t&c có “hai chi&c C&ng”, đó là đi&u 88 B& lu&t hình s& s& “b&p” vào tay anh. Anh có đ&t đ&i, nhà c&a nh&ng không đ&&c trao đ&i, mua bán vì r&i vào m&t đ& án treo. Anh có nhà nh&ng không đ&&c s&a ch&a vì đây là ph& c&, làm gì cũng ph&i c&n đ&&c nhà n&&c cho phép vv và vv... Tóm l&i con ng&&i c&a anh ch& thu&c v& anh m&t ph&n, còn l&i thì thu&c quy&n c&a Đ&ng, c&a nhà n&&c, anh có quy&n s& h&u thân th& nh&ng không có quy&n s& h&u hành vi chính đ&ng c&a mình...

Mặt còp lòng tin. H& l&y và là k&t qu& c&a m&i s& m&t c&p, đó là m&t lòng tin. Lòng tin là cái mà ng&&i ta th&&ng ph&i m&t r&t nhi&u th&i gian đ& xây đ&ng nên, nh&ng nó l&i r&t d& b& m&t đi, vì ch& c&n “m&t s& b&t tín” là “v&n s& b&t tín” ngay.

Tr&&c đây ng&&i dân tin vào Đ&ng, vào bác H&, vì đ&&c nghe tuyên truy&n là “Bác và Đ&ng s&ng cho dân cho n&&c”. Nh&ng rút c&c, bác H& cũng là ng&&i đ&i trá, t& vi&t sách ca ng&&i b&n thân mình (Nh&ng m&u chuy&n v& đ&i ho&t đ&ng c&a H& ch& t&ch - Tr&n Dân Tiên), bác cũng có v&, th&m chí còn có t&i hai, ba v& (T&ng Tuy&t Minh, Nông Th& Xuân...). Mà trái khoáy & ch&: V& Bác cũng không nh&n, con Bác cũng ch&ng dám công khai.

Đ&i v&i Đ&ng thì ngày nay các “quan” Đ&ng t& c&p xã ph&&ng đ&n trung &&ng, h& đ&u là nh&ng ng&&i giàu có h&n h&n ng&&i dân lao đ&ng. M&t b& ph&n l&n cán b& nhà n&&c đã tr& thành các đ&i gia, tri&u phú, t& phú ti&n Dollar M&, nh& vào tham nh&ng, c&&p bóc, bòn rút c&a dân, c&a

quốc gia, bằng đường mới hình thức. Người dân mới nhai nuốt sống cho riêng mình, xã hội đã phân hóa rõ ràng tầng lớp bất trạch và kẻ thù ng tr. Nhà nước sống nhân dân mới lo ngại chính quy, nhân dân sống nhà nước là d, đàn áp. Vậy còn ai tin ai?

Mặt cùp, đó chính là kẻ thù của sự th, bằng quan của mới người dân với cuộc sống. Nếu ta không cảnh giác, không ngăn chặn, chúng ta sẽ còn tiếp tục mặt, và còn mặt nhiều hơn, toàn diện hơn. Hãy cảnh giác với những tên trộm ngày, là quan chức nhà nước, mặt bóng nhẫy, đi xhợp mặt complet, mặt miến ra là nói “vì dân, do dân”. Bởi chúng mới đích thực là những tên đã gây nên các vụ trộm và vụ n n mặt cùp trên toàn cõi Việt Nam.